Ч. 288. Субота 7 січня 1911 (25 грудня) 1910. Рік XX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улица Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц.к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . . К—·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Дальші заходи около утвореня нового кабінету. Становище Чехів. — Німеччина а Росия

Про становище Кола польского в справі утвореня нового кабінету доносять з Відня: Парляментарна комисия польского Кола радила оногди від год. 12 до 4 попол. Признано, що задачею будучих членів кабінету Поляків було би припильноване каналової справи. Кандидатами Кола польского на міністрів мають бути Гломбіньский та Кендзьор. З тими пропозициями удав ся презес Гломбіньский до бар. Бінерта, але той відповів, що перебуваючий у Відни Намістник др. Бобржиньский закладає veto проти покликаня пос. Кендзьора і ставить від себе кандидатуру дирек. зелізниць держ. Рибіцкого.

Отже супроти сеї звістки приносять нині польскі часописи другу, котра звучить: В послідній хвили заперечують зі сторони близької п. Намістн. Бобржиньскому, мов би п. Намістник попирав або форсував кандидатуру директора зелізниць п. Рибіцкого. Мимо того зі сторони ческої обстають при тім, що дир. Рибіцкий має увійти до нового кабінету. До сего додано від себе: Нема, здаєсь, сумніву, що Є. Ексц. п. Намістник стоїть так само здалека і від справи п. Кендзьора.

До нинішного „Sł. pol.“ доносять, що межи Колом польским а правительством настало значне зближене в справі каналовій. Єсть отже надія, що дальші переговори доведуть в короткім часі до компромісу на користь справи каналової. З хвилею, коли тота справа буде успішно залагоджена в засаді, квестиї особисті підчас творения нового кабінету вже не будуть представляти трудностий. Утвореня нового кабінету треба сподівати ся в найблизших днях. Поважні польскі круги політичні уважають за імовірне, що міністром скарбу стане шеф секциї др. Роберт Маєр.

Президент ческого клюбу др. Фідлєр був оногди по полудни о 5 год. на конференциї у бар. Бінерта. Звіт про хід конференциї з бар. Бінертом предложив др. Фідлєр президиї ческого клюбу. Бар. Бінерт подав до єго відомости, що внаслідок розбитя переговорів в Празі, до кабінету війде лиш обмежене число парляментаристів. Бар. Бінерт заявив дальше, що кабінет буде переходовий, бо по трох місяцях прийде кабінет більше парляментарний. Новому кабінетови буде ходити поки що о признане державних конечностий т. є. буджету, банкового предложеня і сербского трактату. Найголовнійшою задачею нового кабінета буде: мир в Празі. В разі користного вислїду мирових переговорів буде кабінет зпарляментаризований і тоді приступив би з черги до полагоди податкової реформи, санациї краєвих фінансів, войскових законів.

Після нинішних вістий з Відня мав презес ческого клюбу др. Фідлєр відповісти вчера рано президентови міністрів на оногдашне питанє що до становища. Відповідь була така, що Чехи не можуть вязати ся ніякими обіцянками. На питанє, яку форму правительства уважають Чехи в теперішну пору за найвідповіднїйшу, заявив др. Фідлєр, що утворенє парляментарного кабінету в теперішну пору не уважають Чехи за відповідне. На їх думку було би найлїпше покликати обєктивний кабінет урядничий.

Ще три неділї тому назад зложив німецкий канцлер Бетман Гольвеґ в парляменті заяву про з'їзд в Почдамі, на котрім послїдувало зближене між Німеччиною і Росиєю, а крім того прояснили ся також взаємини з Австриєю. Сю заяву приняла також росийска праса з певним вдоволенєм, що взаємини між цісарствами поправили ся. Тимчасом аж по трох тиждняж виступає „Новое Время“ з поясненєм, що нібито згадана заява Бетман - Гольвеґа в парляменті, що Німеччина і Росия не бралиб

12)

ДЕЩО з ТЕХНІКИ.

(Написав — К. Вербин).

(Дальше).

Важну ролю при ранжованю ваґонів грає гальма підкладова, котра в своїй найпростійшій формі не єсть нічим иншим як лиш клином, котрий всуває ся між шину а колесо. Ваґон, коли котить ся, вхопить тоту гальму і суне нею по шині, але в наслїдок того і зачинає поволійше котити ся, аж остаточно і стає. Коли же хоче ся скорість ваґона лиш о стілько зменшити, щоби він відтак власною силою доїхав аж до остаточної цїли, то тоді треба по якімсь часі тоту гальму вийняти. В тій цїли єсть в шині дуже скісно видовбаний жолібець, а на гальмі з боків єсть вистаюча насада. Отже коли гальма добіжить до згаданого, то єї насада зачіпить за той ровець і гальма викривить ся значно на бік; ваґон переїде дальше, а гальма тоді випаде з боку коло шини на землю. При сій роботі показує ся зручність того, хто ранжує ваґони, бо після того, як ваґон зі своїм набором за тяжкий і з якою скоростию котить ся, мусить він знати, де підложити гальму, щоби она відтак вискакуючи на рівци шини, лишила ваґонови якраз потрібну скорість.

Придивім ся тепер лїпше, як відбуває ся тота робота. Машина зачинає пересувати поїзд через гору. Наш ранжівник має три колії до обслуги, а до кождої має три або чотири гальми. Один ваґон котить ся на першу колію і він підкладає гальму та й не журить ся вже дальше тим ваґоном, бо вже на третю колію котить ся инший ваґон, котрий треба загальмувати. Ранжівник скаче чим скорше через дві перші колії і підкладає гальму, щоби зараз на другій колії то само зробити.

Але ось вже котять ся з гори три ваґони разом, а всі в набором зеліза і з'їзджають на трету колію. Той один ваґон, що перед тим виїхав на сю колію, біжить слабо і треба сї три ще в пору вдержати, щоби не вдарили в тамтой з цілої сили. Треба чим скорше бічи. В послідній хвили підкладає ранжівник або пересуває гальму під ваґон і відскакує на бік. Аж залоскотіло, коли ваґон виїхав на гальму. Ранжівник не може вже оглянути ся, бо на першу колію котить ся знов один ваґон повен вугля. Треба скочити на яку гальму і підложити. Але не богато вдіяв. Ледви що підложив гальму, як вже ваґон вискочив на неї, а з ваґона впало кілька груд вугля, якраз коло ранжівника, котрий чим скорше відскочив на бік. В тій же хвили віз добіг вже до згаданого рівця на шині, гальма вискочила а віз покотив ся дальше з цілою силою і вдарив в попередний ваґон, котрий вже був станув. Стовкачі відлетіли, вугля зачало сипати ся цілою масою і розсадило цілу передну стіну ваґона а до того ще й коло оси щось попсувало ся. Чи виноватий той чоловік тому, що наробило ся тілько шкоди? А серед некористних обставин так часто буває.

А тепер инша сцена. Ваґони котять ся окремо, але борзо один за другим. Зворотник мусить в своїй буді борзо то сюди то туди бігати, щоби ще в пору потягнути зворотниці. Тепер він якесь число зле зрозумів, бо числа один, два, три не можна добре розріжнити, коли хтось їх викрикує. Він наставив не тоту зворотницю, котру було потреба. Єго помічник, що стоїть перед єго будою і уважає на числа ваґонів, кричить з цілої сили і показує знаками, яке число. Зворотник в поспіху переставив, але вже за пізно, бо ваґон в'їхав вже був на зворотницю, коли єї переставлено і передні колеса дістали тепер инший напрям як задні. Ваґон вискочив із шин а тут вже другі котять ся на него, перевертають его і настає страшенний лоскіт, — ваґони тріскають і ломлять ся. Безперечно вина спадає тепер на зворотника. Але чи він тому вповні винен? Він преці хотів в своїй службі як найлїпше і робив що міг.

Для персоналу на льокомотиві єсть ранжоване далеко приятнійшою службою, як служба їздова на шляху, а то головно длятого, що топник і машиніст знають, коли мають явити ся, а найважнійше то, коли можуть піти домів. Позаяк машини суть без перерви в службі через кілька днів, то зміна персоналу відбуває ся точно без опізненя або в будинку, де стоять машини або на двірци; в дорозі може поїзд внаслідок несподіваної пригоди опізнити ся і о кілька годин, котрі відтак персонал тратить на своїм спочинку.

При пересуваню і порядкованю ваґонів на двірцях особливо має персонал службовий

участи в ніякій комбінациї, котрої вістре було би звернене проти Росиї, зглядно проти Німеччини, відносить ся лише до азийских справ.

В тім поясненю заяви в „Нов. Врем." добачує загранична праса заходи, щоби роздратовані канцлерскою промовою францускі і анґліиски круги політичні втихомирити і підготовити таким способом відповідний настрій для наміреної Сазоновим подорожи до Парижа і Льондону. „Köln. Ztg." висловлює велике зачудоване з такого пояснюваня справи в „Нов. Врем." тим більше, що заява канцлера була перед тим предложена росийскому правительству і одобрена. Очивидно тепер Росия тремтить перед невдоволенем, яке проявило ся в Анґлиї і Франциї з нагоди сеї заяви.

Новинки.

Львів, дня 6-го січня 1911

— Нашим Вп. Передплатникам і Читачам засилаємо з надходячими сьвятами Рождества христового щирі желаня всего добра. Нехай Всевишний дозволить Вам весело і любо провести сі сьвята а в здоровлю і щастю других дождати! Христос раждаєть ся!

— Стан здоровля Є. В. Цісаря єсть зовсім вдоволяючий. Катар зовсім уступив. За знак, що полїпшене вповнї вернуло, треба уважати факт, що придворний лікар др. Керцель зредукував зовсім свої візити. Цісар виконав вчера свою звичайну програму праць в зовсім добрім настрою. О 5 год. пообідав Цісар з добрим апетитом.

— Іменованя. Є. В. Цісар іменував професора академічної гімназиї у Львові дра Івана Копача і проф. III гімн. в Кракові дра Кароля Опушиньского краєвими інспекторами шкільними а п. Міністер просьвіти приділив обох до краєв. Ради шкільної у Львові. — П. Міністер скарбу іменував радниками скарбовими в окрузї львівскої дирекциї скарбу слїдуючих секретарів скарбових: Бронисл. Думницкого, Ігн. Янусіньского, Ігн. Клеменсевича, дра Ів. Ґотфріда, Йос Лукашевского, Йос. Прессена, Іпол. Трушкевича, Теоф. Невелича, Мариана Пухалика, Леон. Крупского, Ів. Опаліньского, Стан. Бушка, Том. Арматиса, Фр. Кірніка і Юл. Труша та віцесекретаря мініст. дра Німчевского.

— Конкурс на чотири стипендиї. Головний Виділ Руского Товариства Педагогічного у Львові розписує отсим конкурс на **ч о т и р и** стипендиї по 120 К річно з Ювилейної фондациї ім Романа Алексієвича, ц. к. радника суду краєвого і начальника суду повітового в Угнові.

Право до убіганя ся мають по мисли акту фондацийного: Убогі, моральні і пильні ученики, обого пола, рускої народности, християньскої релігії, греко-католицкого або ориентального обряду, які ходять до народних, середних або висших шкіл, уроджені в однім з країв заступлених в австрийскій Радї державній. Надапою стипендиєю можна покористувати ся евентуально аж до покінченя студий.

Виплата наступає з долу в двох рівних ратах по 60 К по упливі кождого шкільного півроку — за предложенем успішного сьвідоцтва науки, удостовіреного начальством даного наукового інститута.

Подaня відповідно повисшим вимогам удокументовані належить вносити при долученю марки на 45 с. на порто зворотне в речинцях до 30 січня 1911 р. до канцеляриї Товариства, Львів, Мохнацкого ч 12.

— Русини з Клепарова під Львовом просять прийти їм в поміч до укінченя власного дому читальнї „Просьвіти" (мури партеру вже є) позичками на скрипти довжні по 5 К, які мають бути сплачені льосованем що року в протягу 10 літ. Фонди на будову вже вичерпані і грозить небезпека, що діло змарніє тим більше, що і площа під будову ще не сплачена. Бідність населеня і дорожня материялів і роботи велика а видатної помочи ні звідки, тож чийому серцю довершене такого діла дороге і хотів би йому допомочи, зволить, коли не дістав чека слати перекавом гроші на листя довжні або й добровільні дари на щадничу книжку ч. 847 до Товариства урядників і сьвящеників у Львові.

† Померли: Др. Тадей Гриневич, лікар в Надвірній упокоїв ся дня 3 с. м. у Львові в 39 р житя. Похорон відбув ся нинї в Станиславові. — Орест Марків, студент II року богословія упокоїв ся дня 5 с. м. в головнім шпитали у Львові — У Львові померли сими днями: Адольф Модест Нясецкий ем. радник Двору і б. президент окр. суду в Коломиї; Каз Белявьский, горожанин міста Львова.

— Самоубийство двох приятелів. Вчера вечером привели студенти зі стрийского парку на поліцийну станицю якогось тяжко зраненого вояка 30 полку піхоти, котрого омліваючого відставлено до войскового шпиталю. Перед тим ще він сказав: „Там в парку єсть труп". І дійстно поліция знайшла в парку трупа, котрого вже хтось очевидно обрабував, бо всі кишенї були повивертані. Трохи дальше від трупа знайдено войскову шапку а ще дальше згублений баґнет. Зранений на смерть вояк в шпитали сказав, що називає ся Кароль Фляйшер і має літ 20, та вже від давна постановив собі житє відобрати і з тим звірив ся свому приятелеви 19-літному Яковови Меркльови, що мешкав при матери при ул. Вірменьскій ч. 22 а Меркель попросив єго, щоби зробив то разом з ним. „Згинемо з одного оружия як два приятелі" — сказав він. Отже о 7 год. пішли до парку. Меркель приніс револьвер. Оба попрощали ся і Меркель стрілив насамперед до себе і згинув а він стрілив до себе потім, але не погиб. Стан Фляйшера єсть безнадійний.

— Борба з росийскими розбишаками в Льондонї. Заграничні часописи переповнені вістями про борбу, яка відбула ся сими днями на льондоньскім передмістю Вайтчепель при ул. Гавнсдіч (Houndsditch) межи росийскими розбишаками а льондоньскою поліциєю. Причину до сеї борби подав злочин, доконаний ще дня 17 грудня м. р. а ціла справа представляє ся як слїдує:

На передмістю Вайтчепель при згаданій улици єсть великий ювілерский маґазин, котрий має дорогоцінности на якого пів міліона корон. В сусіднім домі коло того маґазину наймили були якісь три мужчини і одна женщина помешканє. Дня 16 грудня дали сусіди того дому на поліцию знати, що як їм здає ся, лагодить ся влом до ювілерского маґазина. В ночи з 16 на 17 грудня поліция окружила дім, з котрого, як догадували ся, проведено підкоп під маґазин. Коли на стуканє поліциї ніхто не відповідав, поліция виломила двері. В тій хвили посипав ся на поліцию град куль. На гук вистрілів повибігали мешканцї з инших домів а розбишаки втекли. Поліция почала зараз ревізиї по всіх підозріних домах і в однім з них найшла росийского Жида з раною від пострілу на плечах. Він був зовсім непритомний і в кілька годин опісля помер. Поліция ствердила лише, що він звав ся Гольдштайн. Арештовано вісім осіб Жидів та Жидівок. Всї походили з Росиї.

По переслуханю пустили їх всіх на волю, з виїмкою одної Жидівки, Рожі Шеліньскої.

на льокомотиві загально взявши таку саму роботу як і на двірцях товарових, лиш може тут робота не така нудна длятого, що поїзди заєдно приходять і відходять, отже єсть якась зміна. Пересуванє ваґонів має тут то на цїли, щоби ті поїзди, які приїхали, забрати з в'їздової колії і примістити у відповіднім порядку на иншій. Часом буває й так, що треба якийсь ваґон із середини поїзду забрати а на єго місце дати якийсь инший і т. п. До одної ґрупи в'їздових і виїздових колїй належить більше або менше число колїй до пересуваня або ранжованя та уставлюваня ваґонів а то відповідно до числа поїздів і ваґонів, які курсують па тих головних коліях. Ранжових гір або якого иншого уладженя тут нема; все робить машина. Придивім же ся хвилинку сїй роботї.

То північ і послїдний поїзд небавком над'їде. Машина доїзджає тепер до того місця, де стоїмо і можемо всїсти так, що ніхто нас не буде видїти та приглядати ся спокійно всїй роботї. Місця там не богато, де стоїть машиніст, а колиб там прийшов ще хтось третий, то вже не можна би рушити ся. Робота скінчена і машина їде на дворець: Поволи, пане майстре! — відзиваєсь топник витягаючи гальму — тай она хоче їхати. Тимчасом видко як ліхтарні ніби скачуть по шипах і біжать до машини. Машина їде ще поволи а машиніст питає: Чи вже все в порядку? — Так! — Ну то їдемо!

І тепер чути лиш, як машина робить: Фу-фу-фу! та їде вже борзо. Заїхала під командовий міст і пересувачі пішли до своєї буди, щоби там випити кави і закурити папіроску а машина стоїть перед своєю зворотницею та чекає, коли єї пустять на єї добичу. Пара виходить з кітла а вода в нїм кипить і чути як булькотить. По якімсь часї машиніст і топник вертають. Привівши машину до ладу, стоять тепер оба і дрімають: машиніст спер ся по правім боцї а топник по лївім і оба зажмурили очи.

Чути сиґнал. То надходить вже поїзд. Топник ніби пробудив ся і каже до машиніста: Вже їде! — Таки вже доїзджає! — каже на то машиніст і в сїй хвили заїзджає поїзд з великим шумом і гуком перед дворець. Ще всї пасажири не повисїдали, як вже наша машина зачинає рушати ся і кидає ся на свою жертву. Пересувачі прибігають також і бігають вздовж поїзду та придивляють ся ваґонам, які мають на слїдуючий день впорядкувати. То поспішний поїзд зложений з двох частий, котрий має слїдуючого дня знов їхати на тім самім шляху. Отже треба обі части переставити. Тота часть, що стоїть тепер при машинї, мусить знов так само стояти а вози пакункові мусять прийти до середини межи обі части.

Пасажири вже порозходили ся, пересувачі оглянули всї ваґони зверха і в серединї, повідчипали гальми, позабирали ґазети, що гостї полишили а малі книжки, які може знайшли, поховали до своїх великих кишень. Аж ось роздав ся свист машини а у відповіди на той свист дав хтось ручною ліхтарнею сиґнал з гори на долину і машина рушила а ранжівник крикнув: „Витягай, відчепи 28, 19, 21!" — Що се значить, знає хиба лиш машиніст, але не той, хто случайно то вчув. А то значить: Машина має рушити поїзд; по дорозї треба відтак часть ваґонів відчепити а з прочими поїхати на колію 28 і звідтам пустити ваґони на колії 19 і 21.

Тепер чути трикратний свист а рівночасно видко, як хтось вимахує ліхтарнею довкола а се значить, що на льокомотиві треба пару застановити і гальми причепити. Зараз по тім чути свист льокомотиви, котрий значить, що вже так зроблено. Машина зачинає тепер сильнійше фукати як перед тим і поїзд їде до зворотницї. Тут потреба тепер зворотницю так наставити, щоби одна часть поїзду поїхала дальше а друга перейшла на иншу колію. Наконець і то зроблено. Пару в машинї тепер застановляють і часть поїзду котить ся, аж дадуть знак, щоби станути. Тимчасом здержали й другу часть. Тепер свищуть свиставками і вимахують ліхтарнями та дають машиністі знак, що він має відпихати ваґони на инші колії. Він пускає тепер машину взад і відпихає віз пакунковий а за другим разом пускає поїзд на иншу колію. Відтак витягає віз пакунковий з колії 19 і суне єго перед поїзд. Коли так остаточно переставлено цїлий поїзд в той спосіб, що обернув ся вже в противну сторону, як був приїхав, витягають цїлий поїзд перед перон, де він вже стоїть готовий до виїзду а люди, що намучились коло того, ідуть тепер спочивати.

(Дальше буде).

Она зізнала, що вмираючого Ґольдштайна привела до еї комнати еї приятелька. Полїция догадувала ся, що злочинцїв було трох. Знали їх у сїм передмістю під прибраними іменами: Фріца, Петра Маляря та Ґурка й уважали їх загально російскими терористами

В ночи з понедїлка на второк сего тиждня полїция велїла опорожнити всї будинки в сусїдстві дому, до котрого мали скрити ся розбишаки. З одного з окружених полїциею домів злочинцї почали стріляти. Полїция відповіла на се також стрілянем. Один полїциянт дістав тяжку рану в груди. Куля, що ранила его, була того самого калїбру, котрого вжили розбишаки в часї стріляннни в домі при ул. Гавнсдіч. На Гавнсдіч прибув віддїл шкотскої ґвардиї.

Віддїл зложений з понад 70 полїциянтів при помочи войска замкнув улицю Гавнсдіч, де, як думають, скрили ся убийники полїциянтів Петро Маляр і Фріц.

Після наспівших докладнїйших вістий борба ся представляє ся як слїдує: При першій борбі російскі розбишаки убили трох полїциянтів а кількох зранили. З їх сторони згинув один а прочі повтікали. Полїция слїдила за ними і остаточно вислїдила, що они укривають ся в однім домі при ул. Сідне. Позаяк полїция не хотїла запускати ся з ними безпосередно в борбу, постановлено завести облогу цїлого бльока домів, в котрім знаходив ся дім, де укривали ся розбишаки. Отже яких 700 полїциянтів обступили той бльок а до помочи їм прийшло ще войско, так що остаточно цїла збройна сила виносила около 1000 мужа.

Люди з сусїдних домів мусїли повиходити а полїция і войско обсадили їх і так обступили дім з розбишаками зі всїх боків. Здавало ся, що розбишаків єсть там що найменше чотирох і розпоряджають великим запасом мунїциї. Они зачали стріляти і зранили одного сержанта тяжко в груди. Тодї почала і полїция та войско стріляти до того дому. Напроти дому уставила ся шкотска ґвардия і почала стріляти. Розбишаки відповідали револьверами.

Зробило ся немале заворушенє, коли з дому, в котрім знаходили ся розбишаки, зачав насамперед бухати густий дим а відтак показала ся й полуминь. Нема сумнїву, що то розбишаки підпалили дім, щоби не дати полїциї і войску взяти его приступом. Зараз явила ся сторожа пожарна і видобувши ся на сусїдні доми, зачала з них пускати на горіючий дім струї води. Підчас коли огонь на першім поверсї ширив ся щораз більше, розбишаки видобули ся на дах і почали звідтам стріляти до полїциї і войска. Тимчасом перед домом уставлено машиновий карабін. Коли розбишаки се побачили, очевидно налякали ся і втекли з даху до середини. Але тут вже годї було видержати і розбишаки видко постановили були зробити собі самі конець. З горіючого дому роздав ся страшенний гук, бухнула полуминь і дах на домі завалив ся.

Сторожа пожарна взяла ся тодї гасити огонь і борба скінчила ся а полїция і сторожа пожарна взяли ся відтак осторожно робити ревізию в цїлім домі. Зараз з початку знайдено два трупи поранені кулями і попечені від огню а як здає ся, під розвалинами єсть ще шість трупів. Трох пожарників зімлїло в домі і треба їх було звідтам винести. Сержант Чік із шкотскої ґвардиї зранений тяжко, сержант полїциї Лєссон досить легко а крім того зранили розбишаки ще трох людий з публики, котрі придивляли ся тій борбі.

Характеристичне в сїй борбі ще й то, що полїция взяла ся на спосіб Конанового Шерльока Гольмса і повиставляли у вікнах сусїдних домів кілька ляльок в полїцийних мундурах, щоби в той спосіб відвернути увагу розбишаків від полїциї і войска на улици, та щоби їх спонукати стріляти в тотї ляльки.

— **З руского Товариства лїкарского.** На послїднім засїданю Видїлу порішено між иншими деякі важні справи і постановлено дати їх до загальної відомости: 1. Оголосити, що Видїл Товариства бере посередництво при обсадї лїкарских посад і повідомити, що дві добрі посади на провінциї (одна в Галичинї, а друга на Буковинї) є за посередництвом Руского Тов. лїкарского до обсадженя. 2. Зголосити основанє То-а до всїх лїкарских орґанїзаций в Австриї. 3. Візвати всїх лїкарів Русинів, щоби сиґнували рецепти для руских сторін лише по руски і рівночасно віднести ся до ґреміюм аптикарів, щоби усї аптики сиґнатуру по руски переписували на дозах, фляшинках і т. п. 4. Віднести ся до фабрик ліків, щоби в своїх реклямах уживали також руської мови. 5. Основати в Товаристві дві комісиї: термінольоґічну і санаторийну з правом коoптациї членів з поза Видїлу. 6. Візвати усїх лїкарів Русинів, щоби вписували ся в члени Товариства. 7. Приняти покров над Товариством руским медиків „Медична Громада“ і увійти з ним в близшу звязь орґанїзацийну. — З Видїлу Товариства „Руске Тов. лїкарске“: Др. *Евген Озаркевич*, президент. Др. *Мирон Вахнянин*, секретар.

Телеграми.

Ташкент 6 сїчня. В містї Пішпек землетрясенє знищило богато домів. Три значнїйші села зрівнані з землею. Кілько згинуло людий, не знати. Презальск відтятий зовсїм від сьвіта, бо дороги засипала земля розвалених гір.

Оран 6 сїчня. Ґен. Туте, старший комісар граничної альжирско-марокканьскої области, виїхав на кружляку „Ді Шеплї“ до Мелїлї, щоби повитати там іспаньского короля іменем француского правительства.

Мадрид 6 сїчня. Король Альфонс вибрав ся вчера в супроводї президента мінїстрів Каналехаса і мінїстра війни Азнара в дорогу до Мелїлї. На двірци працали его члени королївскої родини, мінїстри, начальні власти і дипльоматичне тїло.

Тегеран 6 сїчня. Мінїстер скарбу заявив в парляментї, що внаслїдок опозициї численних послів правительство не має можности успішно працювати і длятого кабінет, скоро реґент приїде, подасть ся до димісиї. Коли палата того бажає, то димісия буде телеґрафічно подана до відомости реґента. Парлямент не рішив ще нїчого, але рішенє випаде здаєсь в некористь кабінету.

Цїна збіжа У Львові.

дня 5-го сїчня:

Цїна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	10·50	до	10·70
Жито	7·20	„	7·40
Овес	7·60	„	7·80
Ячмінь пашний	7·30	„	7·50
Ячмінь броварний	7·50	„	8·—
Ріпак	—·—	„	—·—
Льнянка	—·—	„	—·—
Горох до вареня	9·—	„	13·—
Вика	8·—	„	8·30
Бобик	7·60	„	7·80
Гречка	—·—	„	—·—
Кукурудза нова	—·—	„	—·—
Хміль за 50 кільо	—·—	„	—·—
Конюшина червона	70·—	„	85·—
Конюшина біла	90·—	„	110·—
Конюшина шведска	70·—	„	80·—
Тимотка	38·—	„	42·—

Надїсланe.

— **Руські диктати до шкільної і приватної науки.** На підставі правописних правил зладив і методичними вказівками доповнив Йосиф Танчаковский, учитель школи ім. Шашкевича. Друге поправлене і розширене виданє.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1910 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від 6·00 вечером до 5·59 рано суть означені підчеркненем часов мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: 2·30, 8·55, 1·15, 1·30, 8·10, 7·27 10·10, 5·45, 10·05.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, 2·15, 5·40, 10·30.
З Черновець: 12·20, 5·45*), 8·05, 10·21**, 2·05, 5·55, 6·35, 9·50.
*) Із Станиславова. **) З Коломиї.
Зі Стрия: 7·28, 11·45, 4·25, 7·41, 10·10*), 11·05
*) Від 19/6 до 11/9 в недїлї і р. сьвята.
З Самбора: 8·00, 9·58, 2·00, 9·00.
З Сокаля: 7·32, 1·20, 8·00.
З Яворова: 8·15, 5·00.
З Підгаєць: 11·15, 9·58.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·40, 2·00, 5·17, 10·13
З Підгаєць: 10·54, 9·44.
З Винник: 6·29, 7·26, 11·55*).
*) Лиш в середу і суботу.

На Личаків:

З Підгаєць: 10·36, 9·27.
З Винник: 7·08, 6·11, 11·38*).
*) Лиш в середу і суботу.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: 12·45, 3·55, 6·04, 8·25, 8·40, 2·45, 3·15, 6·[illegible], 7·45, 11·15.
До Підволочиск: 6·20, 10·40, 2·18, 8·10, 11·10, 11·38.
До Черновець: 2·50, 6·10, 9·10, 9·35, 2·23, 10·[illegible] 2·52*), 5·59**).
*) До Станиславова. **) До Коломиї.
До Стрия: 7·30, 10·15, 6·50, 11·25, 1·45.
До Самбора: 6·00, 9·05, 3·40, 10·40.
До Сокаля: 7·34, 2·30, 7·10, 11·[illegible]*).
*) До Рави рускої лиш в недїлї.
До Яворова: 8·20, 6·30.
До Підгаєць: 5·58, 6·16.

З Підзамча:

До Підволочиск: 6·35, 11·00, 2·31, 8·33, 11·32
До Підгаєць: 6·12, 6·30.
До Винник: 1·30, 10·30*).
*) Лиш в середу і суботу.

З Личакова:

До Підгаєць: 6·31, 6·50.
До Винник: 1·49, 10·54*).
*) Лиш в середу і суботу.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарні В. Лозиньского, (під зарядом І. Недопада) у Львові. Телефона ч. 527.